

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**Sacra Veterum Temporum Uti Et Evangelica, Ac
Apostolica Historia**

Steinhart, Franz

Ingolstadii, 1734

VD18 90104692

Salomon, Rex Israël.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-62332](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-62332)

Brevi post dormivit David cum Patribus suis, & sepultus est in civitate David, arce nempe Jerosolymitana. Reliquit posteritati Psalmos, quos composuit, centum & quinquaginta. Res verò ejus gestas ab loco, ubi desit Samuel, Gad & Nathan Prophetæ, in Libro primo, & secundo Regum, & initio tertii, profecuti sunt.

Salomon, Rex Israël.

Defuncto Davide Adonias rursus ad Regnum aspiravit; quem in finem per Betſabeam consilii nesciam à Salomone petiit in uxorem Abisag Sunamitiden. At Rex facillè advertens, quorum hæc nova Adoniæ, & conjuratorum consilia sectarent, amicè cum Matre exposulavit: *Quare postulas, inquit Abisag Sunamitidem Adonia? postula ei & Regnum.* Jusſitque sine alia forma judicii Adoniam à Banaia interfici. Mox etiam Joabum, qui ad tabernaculum Domini fugerat apud ipsum altare, cum inde nollet recedere, trucidari. Erat quidem & Abiathar reus mortis: at Rex noluit eum interficere, quòd portasset arcam Domini. Ejecit eum tamen ex urbe regia; & in pagum quemdam veluti in exilium amandavit.

Sublatis inimicis cum filia Pharaonis Regis Ægypti nuptias celebravit, ut Regnum tanta quoque affinitate confirmaret. Deinde profectus est in excelsum Gaban ad tabernaculum Domini, ubi mille hostiis DEO sacrificatis, petiit à Domino sapientiam tum ad rectè gubernandum populum, tum ad dignum ipsius majestate templum construendum. Placuit DEO petitio, miltòque per noctem Angelo DEI Sapientiam representante abundè unà cum divitiis, & gloria eam concessit; ejusque non diu post præclarum specimen dedit, quando contentionem duarum muliercularum mirabili judicio diremit. Domum reversus etiam in arce coram arca fœderis obtulit holocausta, & fecit pacificas victimas, & grande convivium universis famulis suis. *3. Reg. 4. à v. 1.* Inter quos præcipui erant Josaphat Regi à commentariis, Banaias Princeps militiæ, Abisar Præpositus domus, Adonira super tributa. Constituit quoque 12. Præfectos, qui præberent annonam Regi, & domui ejus singulis mensibus.

Ab An. 2968.

Salomon
Adoniam &
Joabum occi-
cidi jubet.
3. Reg. 2.
2 v. 13.

Petit à Deo
sapientiam
& impetrat
unà cum glo-
ria & divitiis.
3. Reg. 3.
2 Par. 1.

Parat neces-
saria ad con-
structionem
Templi.
3. Reg. 4.
2. Par. 2.

Interim dum Rex aulam ordinat, templi materies recens parata undique advehitur summo sanè labore, quo tam vastæ moles columnarum ænearum, maris ænei, æneorum boum, altaris, laterum, aliorumque id genus valorum Jordanem, trans quem in argillosa terra fusa fuerant, debebant trahi, deinde Jerosolymam deferri, ac in montem Moria elevari. Sed tanta fuit industria sapientissimi Regis, & peritissimorum artificum, tanta multitudo operariorum, & machinarum copia, quibus in maximis trabibus, & ingentibus saxis, & columnis transferendis, dum David adhuc viveret, usi fuerunt, ut omnia ad præstitutum tempus parata essent, & magnæ illæ moles æneæ, ac lapideæ suis locis maturè collocatæ. Hoc quoque tempore vicini Reges Legatos honoris, & amicitiaæ causâ mittebant, ad quos ipse vicissim scripsit, ut auxilia tam operariorum, quàm materia in templi ædificium ab ipsis acciperet.

Surgunt
Templi fun-
damenta,
porticus &
atria gentiū.
3. Reg. 6. 7.
2. Par. 3. 4.
Vilalpandus
in octo ul-
tima capita
Ezechielis.

Igitur jacta sunt fundamenta Templi, cùmque in monte latitudo verticis minor reperiretur, quàm ut destinatam Templi amplitudinem caperet, ad laxandam aream Rex substructiones maximas undique excitavit, quæ à radicibus ad verticem exurgentes circumjectâ deinde terrâ nativo solo verticis æquabantur; quo simul tempore etiam classem instruere cepit in sinu Arabico, quæ cum Tyriis navigaret in Ophir ad advehendum aurum. Perfectis substructionibus in ipso Templo strenuè deinceps est laboratum, quod intra paucos annos stetit architecturâ, splendore, & magnificentia admirabile, ac ipsò DEO Architecto dignum. *Ezech. c. 40. à v. 5.* Et primò quidem substructionibus circum circa impositus est, veluti corona peribolus non sine multo artificio, atque ornatu sex altus, tribus millibus centum & viginti quinque cubitis per circuitum longus. Ad hunc ex urbe complurium scalarum gradibus ascendebatur, ex regia verò Salomonis domo, & arce Sionis gemino ponte Templum adibatur. Singulis viis magnifica in peribolo porta respondebat. Inde post vacuum circumquaque triginta, & aliquot cubitorum spatium extracta erat per totum ambitum porticus cum atrio gentium, sic dicta, quod is locus incircumcisus etiam, ac gentilibus pateret. Porticus in latitudine habebat ubique per circuitum quinquaginta cubitos. Quæ peribolum respiciebat, muro semicolumnis quadratis, & fenestris æquali ubique distan-
tia

ria distincto, & viginti quinque cubitis alto claudabatur. Portæ portis periboli respondebant. Versus Templum sexcentis sexaginta universim columnis pulchro ordine innitebatur. Columnæ cujusvis diameter erat duorum, ambitus sex, altitudo viginti omnino cubitorum, & muri, & portarum, & porticus, & columnarum multiplex, & mirus ubique erat ornatus, uti & ipsius etiam pavimenti, quod pretioso variorum colorum marmore per porticum & atrium stratum erat. In hoc loco sæpe Christus ad populum verba faciebat. Ibi Ethnici Philippum adierunt, ut ejus operâ Christum viderent. Ibi Eunuchus Reginae Candacis adoravit. Inde Christus Dominus negotiatores eiecit, loco quidem profano, ad Templum tamen Domini pertinente. Ejus pars orientalis dicta fuit porticus Salomonis adhuc Christi tempore, quòd cum Chaldæi cæteras diruerent, ea cladem effugisset, atque ita nomen retinisset primi authoris. Tabulatum hujus porticus ab inferiori parte laquearibus ornabatur; à superiori æneis laminis constrata erat, cochleisque è quatuor angulis ad eam contignationem ascendebatur; imposita enim erat huic tabulato alia adhuc porticus alta octodecim cubitos, nullo pariete interjecto nudis columnis innixa, ut sic prospectus in atrium Israëlitarum à longè pateret. Tectum ornabatur variis vasis elegantis formæ, & pretiosæ materiæ cum floribus acuminatis ad arcendas, ut ait Josephus, aviculas. Non quidem licebat gentilibus ultra ad porticum Israëlitarum penetrare, per apertas tamen portas videre poterant Templum, altaria, mare, luteres, mensas, candelabra, sacrificia, & omnia, quæ in atrio circa Templum fiebant. Nam illud etiam inter cætera in maximo hoc Templi edificio erat admirabile, ut portæ portis, solida solidis, quadratis quadrata, rotundis rotunda ad unguem ubique incredibili proportionem dimensa responderent.

Ex atrio gentium ascendebatur ad porticus, & atria sancta, ac longè nobilissima Israëlitarum à Davide jam diu ante in Psalmis celebrata. Forma fuit quadrata; in quovis latere cubitos quingentos habebat, in toto ambitu cubitorum duo milia. Murus, qui quadriporticum cingebat, extrinsecus non admodum dissimilis erat muro atrii gentium: uterque enim sex cubitos crassus erat; par fenestrarum, & columnarum ordo, nisi quòd murus atrii gentium foris habuerit quadratas, iste rotundas

Porticus &
atria Israëlitarum. Ezech.
c. 40. v. 19.

Sacra Veterum Temp. Histor.

S

das

das semicolumnas. In hoc atrium tres grandes portæ ducebant, una ab oriente, altera à meridie, tertia à septentrione, ad quas per septem gradus ascensus erat. Juxta eas janitores in exubiis stabant ad immundos Israëlitas, omnésque gentiles arcendos. Hæc porticus tota contexebatur arcuum pilis, nisi quod in medio columnæ tabulatum sustentarent; supra quod surgebat secundus ordo columnarum, atque arcuum, ac demum tertius usque ad sexagesimum cubitum altitudinis: ima porticus destinata erat ambulationi. Secunda & tertia Gazophylaciis, & cubiculis, ad quæ per cochleas in angulis ascendebatur. Super portas atque angulos erectus erat quartus ordo prominens à tertio tabulato duodecim cubitis, ut quasi totidem castella efficeret miro totius fabricæ ornamento; ipsum verò pavementum erat, tam in atrio, quam porticu ex pretiosissimo varii coloris lapide. Demum erant varia Gazophylacia in cryproporticibus pro culinis, horreis, cæterisque apothecis aptata.

Porticus &
atria Levitarum.
Ezech. c. 40.
à v. 35.
3. Reg. 6. v. 36

In medio magni hujus atrii situm erat atrium Levitarum & Sacerdotum cum porticu habente tria latera, orientale, meridionale, & septentrionale, uti & tres portas portis atrii Israëlitarum respondentes. Ab occidente autem erat ipsum Templum, quod eodem Levitarum atrio continebatur. Hæ porticus variis Levitarum & Sacerdotum usibus erant destinata, ibique diu noctuque per vices commorabantur tum ad cantandum, tum ad custodiam Templi, tum ad ignem in altari perpetuò fovendum. Erant præterea ibi sancta refectoria, in quibus sanctificatis cibis vesci permittebatur; erat locus pro consilio Seniorum; demum etiam quædam cubicula sanctarum Virginum; constat enim, jam olim mulieres ad ostium tabernaculi excubasse, de quarum speculis fecit Moses labrum æneum cum basi sua; quæ consuetudo perseveravit temporibus Heli, immo & Christi Domini; quando de ipsius sanctissima Matre gravium Scriptorum testimonio constat, ipsam triennio præsentatam ibi usque ad desponsationem cum beato Josepho mansisse.

In atrio Levitarum ponuntur altare, mare &c.

In hujus atrii medio erectum erat altare holocaustorum basi impositum, quadratum, ex quo per quatuor angulos quatuor cornua egrediebantur, decem cubitis altum, duodecim unquam cubitorum. In ejus ima crepidine erat fossa, in quam

Sa-

Sacerdotes sanguinem victimarum fundebant per cuniculos subterraneos derivandam in torrentem Cedron. In eodem atrio positum fuit mare æneum rotundum, in diametro decem cubitorum, duodecim boum æneorum dorsis impositum, per quorum pedes aqua defluebat, qua Sacerdotes & victimæ lavarentur. Aderant & decem luteræ, seu grandes conchæ æneæ, in quibus victimæ lavabantur basibus impositæ cum rotis æneis axe æneo junctis ad machinam, cum opus foret, circumferendam. Stabant quoque quaternæ mensæ pacificorum, ac totidem holocaustorum, in quibus hostiæ immolabantur, carnes dividebantur, & quæ DEO, Sacerdoti, & offerenti obveniebant, secernebantur. Accedebant harum mensarum, sicut & altaris, & maris, & luterum innumerabilia vasa & instrumenta.

neum, luteræ, alia vasa sacra.
3. Reg. 7.
à v. 23.
2. Par. 4. à v. 14.

Denique venit ad ipsum Templum, cujus erant tres partes, vestibulum, Sancta, & Sancta Sanctorum, quæ omnia Templi, domus DEI, & Sanctuarii nomine passim comprehenduntur. Itaque Templum per octo gradus ascendenti à primaria, & maxima porta orientali occurrit vestibulum longum viginti, latum duodecim cubitis. A septentrione ad meridiem pervius erat transitus per portas orientali minores. Altera Templi pars aula quædam fuit media inter vestibulum, & oraculum, longa quadraginta cubitis, lata viginti, alta triginta. Fuit hæc Templi pars magnificentissima ab omnibus spectabilis. Tertia pars Sancta Sanctorum fuit locus quadratus, longus, latus viginti cubitis, quot parietes quoque alti erant, super quos erecta fuit fornix cedrina decem cubitis alta. Separabatur à Sancto muro solido, in cujus medio porta fuit sex cubitorum latitudinis, altitudinis duodecim, prætexta velò pretiosissimo ac splendidissimo. Per hanc à Sancto ingressus patebat in oraculum, sic dictum, quòd ibi DEUS ex arcæ propitiatorio fundebat oracula.

Vestibulum, Sanctum, Sancta Sanctorum.
3. Reg. 6.
à v. 15.
2. Par. 3. à v. 8.

Quod ad materiæ pretium, & formæ dignitatem pertinet, totum Templum fuit ex marmore pretiosissimo jam ante in lapidicinis quadrato, dolato, & ad mensuram debitam comparato, ita ut deinde in structura Templi opus non esset malleorum, securium, ferrarum, aut aliorum instrumentorum strepitu, qui tam lapides in interiore parte Templi omnes convecti erant

Interior ornatu Templi
2. Reg. 6.
à v. 15.
2. Par. 3. à v. 5.

tabulis ligneis cedrinis in fornice, parietibus, ac laquearibus, in pavimento abiignis. Atque hæ tabulæ in pavimento quidem erant planæ, in fornice autem, & lateribus figuris Cherubinarum, palmarum, florum & fructuum cælatæ; uti tamen nihil de lapide, ita nihil de ligno usquam apparebat; nam & pavementum, & parietes, & fornix, & Cherubini, & palmæ &c. aureis laminis pro subjecta forma inductis, atque inflexis tegebatur. Et ne quid toto Templo non aureum appareret, laminæ aureis etiam clavibus tabulis erant affixæ, gemmis, & lapillis in medio auro præsertim fornici resurgentibus, ita ut cœli faciem serena nocte stellis innumeris intermicantem repræsentarent. Mensa quoque, cui arca, & Cherubini in oraculo insistebant, simili modo vestita erat, primùm tabulis cedrinis, deinde laminis aureis. Itaque in sola domo interiori seu Sancto Sanctorum in laminas aureas sexcenta auri talenta impensa sunt. Unde conicere liceat auri copiam, qua ad Sanctum seu domum anteriorem ornandam opus fuit, utpote duplo altero majorem; nam Salomon domum quoque ante oraculum operuit auro purissimo, & affixit laminas clavibus aureis, nihilque erat in Templo, quod non auro tegeretur. Itaque & janua, quæ è vestibulo in aulam ducebat, fuit laminis aureis obducta non minùs ac ostia interioris domus Domini.

Ornatus exterior.
3. Reg. 6. à v. 4.
& 3. Reg. 7.
à v. 15.
2. Par. 3. à v. 4.

Externa sacrae domus ornamenta erant portæ, fenestæ cancellis aureis munitæ, columnæ, earumque bases, capitella, epythilia, coronides, trabeationes, zophori itaque insculpta hominis, aquilæ, leonis, & vituli capita, pluresque aliæ adhuc partes ex pretiosissimo lapide, marmore pario, & porphyretico summa arte, atque elegantia elaboratæ. Præcipuè celebrantur duæ columnæ ante vestibulum positæ cum suis capitellis & basibus triginta gradus altæ, cujusque ambitus sex cubitorum; æneæ non quidem solidæ, quatuor tamen digitis crassæ, & auro pro unius digiti crassitudine contextæ. Porro toti huic tripartitæ domui magnificentissima fabrica nonaginta cubitis alta superstructa erat, cum turri quadrilatera, quæ à vestibuli porta orientali surgebat ad 120. cubitos. Totius fabricæ columnarum, ac fenestrarum, aliarumque partium tum inter se, tum cum interiori Templo erat proportio ac dispositio tam mirabilis, ut si jam nullum haberetur Scripturæ testimonium, facile architectum

Etum proderet ipsum DEum. Circa latera hujus fabricæ erat triplex ordo exedarum, Gazophylaciorum, & cubiculorum ad usum tum Sacerdorum, tum rerum sacrarum; ibi enim reponerantur thesauri, vasa, sacra supellex, sacræ vestes, quas ibi Sacerdotes induebant, & exuebant. Inter sacram suppellectilem erant etiam Mosis & Davidis tabernacula, quæ asservabantur non quidem tenfa, sed decenter complicata. Inter vasa erant phialæ, libatoria, lances, crateres, cyathi, acetabula, thuribula, tubæ, aliæque, aurea quidem in quovis genere multa millia, argentea verò duplo plura.

Totam Templi, & atriorum omnium fabricam cum omni ornatu, supellectili, vasibus tum aureis, tum argenteis absolvit Salomon paucos sanè intra annos; quod tamen nemini mirum videatur, si hominum multitudinem æstimet, qui collaborarunt. Nam cum David jam multa millia conduxisset, qui tum ligna in Libano, tum lapides in montibus cæderent, aliæque præpararent; Salomon numeravit operariorum centum quinquaginta millia, ac tria millia sexcentos præpositos operum populi, inter quos in primis celebrem artificem, atque architectum acceperat Hiram à Rege Tyrinissum præter eos, quos secum habebat in Judæa & Jerusalem. Illata igitur supellectile vasisque tum aureis, tum argenteis, tum æreis suo loco collocatis indicta est Templi dedicatio per totam Israël.

Itaque octavo die mensis septimi sive Septembris cum singulis Tribubus, quæ pridie undique convenerant, assignatus esset locus & ordo, Sacerdotes & Levitæ veniunt in montem Sion cum Sadoc Summo Pontifice eorumque quatuor arcam in humeros tollunt. Dato signo proceditur inter Sacerdotum tubas ac Psalms, quos ad hujus diei celebritatem David composuerat, & Levitæ tota via decantabant ab arce quidem descendentes Psalmum 118. *Beati immaculati in via*; per gradus verò in montem Moria ascendentes aliquos ex illis, quos graduales vocamus, per atria cæteros, maximè illum *Memento Domine David*, atque etiam 135. *Confitemini Domino, quoniam bonus, quoniam in æternum misericordia ejus*. Atque isti quidem cantabant; Rex autem Salomon, & omnis multitudo Israël gradiebatur cum illo ante arcam, & immolabant oves, & boves abs-

Omnibus paratis indicitur dedicatio Templi.
An. 3037.
3. Reg. 6.
v. 37. & 38. &
8. Reg. 8. v. 1.

Arca ex monte Sion in Templum transfertur.
3. Reg. 8.
2. Par. 5.

nomina?
v. 37. & 38.

ris civitatis, ac montis, denique per atria ventum est ad portam orientalem Templi. Sacerdotes quatuor intulerunt arcam in oraculum Templi, in Sanctum Sanctorum subter alas Cherubin, quos grandes Salomon apud mensam posuerat. Alii candelabra aurea decem, totidemque aureas mensas panum propositionis hinc & inde, in medio autem propè velum oraculi altare thymiomaticis collocarunt. Alii denique utrumque tabernaculum Mosaicum & Davidicum, supellectilem, & vasa in præparatis ad id aulis, & Gazophylaciis deposuerunt.

Dedicatio
Templi.
3. Reg. 8.
1. v. 10.
2. Par. 6. & 7.

Egressis Sacerdotibus, & oppanso velo illicò fulgida nebula in signum præsentia divinae, favorisque singularis implevit domum DEI cum atrio Levitarum; in cujus introitu excitato suggestu aëneo Salomon deinde flexis genibus, & expansis in celum manibus orans, converso ad oraculum vultu laudavit inprimis Dominum de fidelitate promissionum erga Davidem; tum DEI bonitatem admiratur, qui manufactam domum inhabitare non dedignetur, oratque, ut in hoc Templo semper exorabilem se præbeat populo ad ipsum per poenitentiam converso. Deinde orat etiam pro alienigenis, qui illuc venturi essent ad adorandum DEUM, quibus in eum finem atrium gentium paratum esset. Denique orat, ut qui versus Templum à longè conversi in afflictione oraverint, exandiantur. Facta oratione surgens bene precatus est populo, hortatusque, ut in divino timore, & cultu perseveret; tum hostias ad altare adhiberi iussit. *Et ecce ignis de celo descendit, & devoravit holocausta, & victimas* magna miraculi admiratione, & veneratione populi adeò, ut in tetram proni corruerint; & quia sic DEUS ostendit grata sibi esse Regis, populi que Sacrificia, intra septiduum hujus dedicationis sacrificarunt boum ad viginti duo millia, arietum autem 120000. tum in altari, tum in medio atrii propter hostiarum multitudinem. Exacto hujus solennitatis tempore populus multa cum lætitia dimissus est; Sacerdotum verò & Levitarum ministeria, ac vices à Davide instituta deinceps ad praxin sunt reducta; uti etiam Sacrificia quotidiana, aliæque ordinaria posthac oblata, quæ Salomon pro sua in DEUM pietate fundaverat.

Salomon
ædificat sibi

Perfecto Templo Salomon montem Moria & Sion excita-
tis ab ima voragine substructionibus ponte junxit, ut planus
esset

effet trajectus in Templum. Deinde haud procul ab hoc ponte Regiam ædificavit in tres partes distinctam, in cujus una Rex habitaret, in altera Regina filia Pharaonis, tertia pars, quæ dicebatur saltus Libani, inter utramque media recreationi serviret. Harum quoque ædium, quæ & ipsæ nonnisi ex fodinis pretiosorum lapidum, atque ex lignis Libani surrexerant, summa erat magnificentia tanto Rege, ac sapientissimo architecto digna: summus ornatu, tum intus, tum foris, atriorum, porticum, ambulacrorum, aularum, conclavium. Omnia vasa convivii Regis erant aurea, & universa supellex domus saltus Libani de auro purissimo præter parietes, & laquearia auro ubique rutilantia: in ipso armamentario habebat Rex hastas aureas ducenas, & trecenta scuta aurea. Præcipuè verò Solium Regis erat magnificentum. Nam fecit Rex Salomon Thronum de ebore grandem, & vestivit eum auro fulvo nimis, qui habebat sex gradus, & summitas Throni rotunda erat in parte superiori, & duæ manus hinc atque inde tenentes sedile, & duo leones stabant juxta manus singulas, & duodecim leunculi stantes super sex gradus hinc atque inde. *Non est factum tale opus in universis Regnis.* Verbò omnia auro fulgebant; argentum enim in illis diebus pro nihilo reputabatur ad ornandam scilicet regiam domum; fecitque Salomon, ut *tanta esset abundantia argenti in Jerusalem quanta & lapidum.*

Porrò tantam vim auri argentique, præter hæreditatem à Patre relictam, Rex recipiebat præcipuè ex auri argentique fodinis, ad quas navigabat. Nam naves, quæ ibant in annis tribus semel in Tharsis, referebant aurum, argentum, & ebur seu dentes elephantorum. Classis, quæ ex portu maris rubri navigare solebat in Ophir, advexit tum ligna thyina nunquam antea in Israël visa, ex quibus Rex fecit gradus in domo Domini & in domo Regis, citharas quoque & psalteria; tum gemmas pretiosissimas, tum aurum in tanta quidem copia, ut aliquando unâ navigatione Salomon reciperet quadringenta & viginti talenta, id est quadraginta duo millia quingentas auri libras. Talentum enim habet centum & viginti quinque libras. Anni redditus erant sexcentorum sexaginta sex talentorum auri præter ingentem summam, quam Præfecti vestigalium & mercatores ærario Regis inferebant. Vicini quoque Principes, aut etiam

Regiam.
3. Reg. 7. & 10.
2. Par. 9.
1. V. 15.

Opes Salomonis.
3. Reg. 10.
2. Par. 9.

re-

remotiores crebrò vel ipsi per sese, vel per Legatos Salomonem invisebant, sive ut ejus admirabili sapientia fruerentur, sive ut augustissimum Templum, ædes regias, omnem earum apparatus oculis usurparent. Et deferebant ei munera vasa argentea & aurea, & vestes, & arma, & aromata, equos & mulos per singulos annos: nominatim advenit Regina Saba ex Arabia felice, multo cum comitatu, & divitiis, camelis portantibus aromata, & aurum infinitum nimis, & gemmas pretiosas, quæ cum audiret sapientiam Salomonis, videret magnificentiam tum Templi, tum regis, observaret oblationes hostiarum, mensam regiam, ordinem in aula, ita admirata est, ut non haberet *ultra Spiritum.*

DEus promittit Salomoni, se in Templo propitium fore ad preces populi.

3. Reg. 9.
2. Par. 7.
à v. 12.

Alia ædificia Salomonis.

3. Reg. 9.
2. Par. 8.

Sub expletam Templi & Regis ædificationem rursus apparuit Dominus Salomoni, responditque Regi in somnis ad postulationem ipsius in dedicatione Templi factam: & primò proficitur, se Regis deprecationem exaudisse, & exorabilem fore ad afflicti populi preces. Deinde sanctificasse se ait per illa visibilia signa, sibi que consecrassè Templum in sempiternum sub conditione tamen observandæ à Rege, populòque divinæ legis, qua violata interminatur omnia pessum itura, Templum & populum à se derelictum iri, & summæ calamitatis exemplum posteritati futurum.

Ex in muros Jerusalem per circuitum instauravit, turres magnas in eis erexit, fossisque ad securitatem vallavit; viarum quoque publicarum curam gessit, præsertim earum, quæ in urbem ducerent, quas silice constravit præter alia publica urbis regis privatæque ædificia. Satisfecit quoque Hiram Regi Tyriorum, qui suppeditando aurum, ligna cedri & abietis variisque impensas faciendo fabricam Templi & Regis domus per hos viginti annos egregiè adjuvit. Inde ad externa ædificia progressus est, variisque civitates partim instauravit, partim etiam excitavit, atque munivit, præsertim in Regni finibus, ut non solum essent ornamento Israël, sed & præsidio ac munimento adversus hostium incursiones. Demum profectus est ad visendum portum sinus Arabici in Afiongaber, locum, olim trigesima secunda mansione Israëlitarum, hoc verò tempore classibus Salomonis, & Hiram Regis Tyri celebrem.

Domum reversus cum immensa jam pridem rerum abundantia, otio, altissimæque pace frueretur, sese voluptatibus dedere cepit impensius, atque implere quod postea factus est: *Omnia qua desideraverunt oculi mei, non negavi eis; neque prohibui cor meum, quin omni voluptate frueretur. Eccl. 2. v. 10.* Nam plurimas, alienigenas præsertim, quas hæcenus ex Ægypto, Sidone, Moabitide, Ammonitide, Idumæa, & Hethæa duxerat, mulieres ardentissimo amore cepit adamare, quæ si fortassis prius verum DEI cultum, ut tanti Regis nuptiis fruerentur, professæ sunt, postea tamen eo sensim neglecto ad pristinam, & patriam superstitionem sunt relapsæ, cumque viderent se omnia posse apud mulierosum Regem, ausæ sunt postulare, liceret sibi templa ædificare, in quibus Diis, Deabusque suis ritu patrio famulari possent. Quod si primò fortassis tergiversatus est, denique tamen *depravatum est cor ejus per mulieres*, ut juberet, vel certè permitteret, aliqua circa Jerosolymam fana excitari, Astarthi Deæ Sidoniorum, Idolo Moloch Ammonitarum, & Deo Chamos Moabitarum; quin tantæ vir sapientiæ Reginarum suarum amore, atque rogatu eò dementiæ ac impietatis progressus est, ut ipsarum Tempa inviseret, demum etiam Idola incestis Sacrificiis coleret, nominatim Astarthen Deam Sidoniorum, & Moloch Idolum Ammonitarum, si non verè, ad speciem saltem externam, ne delicias suas uxores & concubinas, ut ait *Augustinus*, contristaret; quo insuper factum est, ut cum in ejusmodi Tempa, altaria, ac statuas immensis sumptibus, & in tantum fœminarum gregem largitionibus thesauri exinanirentur, populum gravissima in plures annos tributorum indictione premere cogere.

Sadoc Summus Sacerdos, Achias Propheta, & Nathan (si tunc adhuc in vivis erat) non semel pro sancta libertate sua Regem monuerint, per omnia divina atque humana jura obsecrârunt, ad DEUM seque ipsum aliquando respiceret, nec tanto scandalo populum porro offenderet. Nihil egerunt. Ipse etiam Dominus miserat ad ipsum Prophetam Achiam, qui Regi diceret: *Quia non custodisti pactum meum, & præcepta mea, dirumpens scindam Regnum tuum, & dabo illud servo tuo, Jeroboamo scilicet, qui erat tributis duarum Tribuum Ephraim & Manasse Præpositus, quemque DEUS præter alios Salomoni pro-*

Sacra Veterum Temp. Histor.

T

pter

Salomon à
fœminis ita
depravatur,
ut Idola co-
lat. 3. Reg. 11.

Moritus.
3. Reg. 11.
à v. 9.
2. Par. 9.
à v. 29.

pter scelera sua suscitaverat adversarium : Ejusdem Domini iussu idem Propheta, cum fortè Jeroboam Jerosolymâ egredere-
tur, eidem occurrit, apprehendensque pallium suum novum scidit in duodecim partes, deditque decem scissuras Jeroboamo cum hac domini denuntiatione : *Ecce ego scindam Regnum de manu Salomonis, & dabo tibi decem Tribus.* Salomon tamen re ad ipsum perlata aded non deprecatus est cum humilitate DE-
um, ut potius Jeroboamum ad necem quæreret ; qui autem mox fugam arripuit in Ægyptum. Atque ita Salomon deliciis potius, quàm annis (nam ultra 60. non pervenit) confectus mortuus est, & sepultus in civitate David, ubi regium sepulchrum paraverat.

Pœnitens,
Ecclesiasticus
c. 1. v. 2.

Scripsit jam olim Cantica Canticorum, iisque nuptias cum filia Pharaonis in sensu historico celebravit; ultimis verò, duobus fortè, annis gravium authorum opinione pœnitens scripsit librum Sapientiæ, librum Proverbiorum, & librum Ecclesiasticus, in quo, ut ait *D. Chrysostomus*, emisit sublimem illam, & coelis dignam vocem : *Vanitas vanitatum, & omnia vanitas.* Quod si verum est, pœnitentiæ lachrymis per singulas noctes stratum suum rigarit, simulque jusserit aras, statuâsque falsorum Deorum dejici, fana disturbari, ac solo æquari, quæ si funditus eversa non sunt, id factum est DEO permittente, ut essent imposterum Salomonis stultitiæ, & resipiscentiæ testes. Certiora de novissimis Salomonis, & plura de sequentium Regum rebus haberemus, si extarent Libri verborum dierum Regum Juda, & Israël. Hi enim erant quasi annales & fasti publici; è quibus in libros Paralipomenon aliqua quidem translata sunt, & ad nos devenerunt; cœtera verò temporum injuriâ perierunt.

Roboam, Rex Juda.

Roboam in-
consultâ re-
sponsione de-
cem Tribus
amittit.
1. Reg. 12.
2. Par. 10.

Salomonis filius Roboam anno ætatis quadragesimo primo hæreditario jure successit, eique postea in urbe Sichem, quò Regni comitia indicta fuerant, communibus populi suffragiis Regnum stabilitur. Constituto Rege actum est de Regni negotiis, in quibus erat imprimis imminutio tributorum. Igitur populi Principes, qui universam multitudinem Israëlitis repræsentabant, adsunt Regem, rogantque, ut onus tributorum, quod ipsi-